

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

31 janvier 2023

PROJET DE LOI

**relatif à l'indemnisation des victimes
d'un acte de terrorisme
et relatif à l'assurance contre les dommages
causés par le terrorisme**

Amendement

Voir:

Doc 55 **2929/ (2022/2023)**:
001: Projet de loi.
002 et 003: Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

31 januari 2023

WETSONTWERP

**betreffende de schadeloosstelling
van slachtoffers van een daad van terrorisme
en betreffende de verzekering tegen schade
veroorzaakt door terrorisme**

Amendement

Zie:

Doc 55 **2929/ (2022/2023)**:
001: Wetsontwerp.
002 en 003: Amendementen.

08628

N° 32 de M. **Aouasti et consorts**Article 12/1 (*nouveau*)

Insérer dans le chapitre 5, section 3, sous-section 2 un article 12/1 rédigé comme suit:

“Art. 12/1. L'article 33, § 2, de la loi du 1er août 1985, modifié par la loi du 31 mai 2016, est complété par la phrase suivante: “Ce montant est doublé lorsque la victime a retenu des suites de l'acte intentionnel de violence plus de 50 pour cent d'invalidité permanente.””

JUSTIFICATION

Afin de permettre à la commission pour l'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels d'accorder, aux personnes qui font appel à elle dans le cadre de la loi du 1er août 1985, une aide plus conséquente lorsque les victimes ou les sauveteurs occasionnels concernés ont retenu, des suites de l'acte intentionnel de violence ou de l'acte de sauvetage, un préjudice particulièrement grave, le texte de l'article 33, § 2, de la loi du 1er août 1985 est modifié.

Cette majoration du plafond d'intervention de la commission a pour objectif de permettre de manière générale l'octroi d'une aide financière qui améliorera significativement la situation des victimes d'actes intentionnels de violence les plus gravement touchées. Si elle est potentiellement d'application à tous les actes intentionnels de violence pour lesquels la commission est compétente, cette majoration du plafond d'intervention pourrait en particulier bénéficier aux victimes non résidentes d'un acte de terrorisme commis en Belgique pour lesquelles la présente loi ne permettrait pas une indemnisation complète de leur dommage, en raison de la non application du mécanisme de solidarité en l'absence d'assurance. Cette mesure devrait permettre d'accorder aux victimes non résidentes d'un acte de terrorisme commis en Belgique une aide financière importante, spécialement en cas d'insuffisance ou d'absence d'un mécanisme national d'intervention ou d'indemnisation dans leur pays de résidence. Tant le principe que la hauteur de cette intervention sont par ailleurs largement supérieurs aux standards internationaux observés en la matière.

La loi du 1er août 1985 instaure un mécanisme d'aide financière subsidiaire lorsque la réparation du préjudice ne

Nr. 32 van de heer **Aouasti c.s.**Artikel 12/1 (*nieuw*)

In hoofdstuk 5, afdeling 3, onderafdeling 2 een artikel 12/1 invoegen, luidende:

“Art. 12/1. Artikel 33, § 2, van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, wordt aangevuld met de volgende zin: “Dit bedrag wordt verdubbeld wanneer het slachtoffer meer dan 50 procent blijvende invaliditeit overgehouden heeft aan de opzettelijke gewelddaad.””

VERANTWOORDING

Teneinde de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders ertoe in staat te stellen een meer substantiële hulp te verstrekken aan personen die een beroep op haar doen in het kader van de wet van 1 augustus 1985, wordt de tekst van artikel 33, § 2, van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd wanneer de betrokken slachtoffers of occasionele redders bijzonder ernstige schade hebben geleden ten gevolge van de opzettelijke gewelddaad of de reddingsdaad.

De verhoging van het plafond voor tegemoetkomingen van de commissie heeft als doelstelling in het algemeen financiële hulp te kunnen verlenen die de situatie van de zwaarst getroffen slachtoffers van opzettelijke gewelddaden aanzienlijk zal verbeteren. Indien deze verhoging potentieel van toepassing is op alle opzettelijke gewelddaden waarvoor de commissie bevoegd is, zou dit in het bijzonder ten goede kunnen komen aan de slachtoffers van een in België gepleegde terreurdaad die niet in België wonen en voor wie de huidige wet geen volledige schadeloosstelling mogelijk zou maken omdat het solidariteitsmechanisme niet van toepassing is bij gebrek aan verzekering. Door deze maatregel zouden we de slachtoffers van een in België gepleegde terreurdaad die niet in België woonachtig zijn toch een aanzienlijke financiële steun kunnen verlenen, zeker wanneer een nationaal interventie- of schadevergoedingsmechanisme in het land waar zij wonen ontoereikend is of ontbreekt. Zowel het principe als het bedrag van deze tegemoetkoming liggen overigens ver boven de internationale normen op dit gebied.

De wet van 1 augustus 1985 richt een stelsel van subsidiaire financiële hulp op wanneer de schade niet afdoende

peut pas être assurée de façon effective et suffisante par l'auteur des faits ou le civilement responsable, par un régime de sécurité sociale ou par une assurance privée, ou de toute autre manière.

L'aide financière ne garantit nullement l'indemnisation complète du dommage.

Les travaux préparatoires de la loi du 1er août 1985 sont clairs sur ce point: "Cette intervention de l'État se justifie d'ailleurs, suivant le rapport explicatif de la Convention européenne relatif au dédommagement des victimes d'infractions violentes, "non seulement pour atténuer, dans la mesure du possible, le dommage et les souffrances de la victime, mais aussi pour apaiser le conflit social produit par l'infraction" (...) Il s'agit (...) de l'application d'un principe de solidarité collective entre les membres d'une même nation." (Doc. Parl., Sénat 873 (1984-1985), N. 2/1, (5))

Néanmoins, dans les cas les plus graves, le plafond de l'aide financière tel qu'il est fixé par l'article 33, § 2, de la loi du 1er août 1985 est très loin d'atteindre le montant des dommages et intérêts généralement octroyés par les cours et tribunaux à des victimes qui conservent une forte invalidité par la suite d'une paralysie ou d'une amputation.

Le tableau indicatif 2016, publié sous les auspices de l'Association royale des Juges de Paix et des Juges de Police et la *Nederlandstalige Vereniging van Magistraten* (N.V.M.), fixe le "point" d'invalidité à 1.220 euros pour une victime âgée de 15 ans ou moins, par type d'incapacité (personnelle, ménagère et économique). Le nombre de points correspond aux pourcentages retenus par l'expert pour chacune de ces incapacités.

Tenant compte de ce tableau indicatif, qui constitue un outil de référence assez généralement utilisé dans les cours et tribunaux, une victime de 15 ans à laquelle une incapacité tant personnelle qu'économique de 100 % aurait été reconnue devrait bénéficier d'une indemnisation de 244.000 euros, pour ces deux chefs de dommage (sans tenir compte d'autres préjudices habituellement de moindre importance), ce qui excède largement le plafond légal d'intervention fixé par la loi du 1er août 1985. Le taux du "point" d'incapacité est dégressif selon l'âge de la victime au moment de la consolidation du dommage. À l'âge de 56 ans, il s'établit à 600 euros. À ce stade, une victime se trouvant dans le même cas que celle mentionnée à l'exemple précédent devrait bénéficier d'une indemnisation de 120.000 euros, qui se situe en dessous du plafond fixé par la loi du 1er août 1985.

hersteld kan worden door de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij, op grond van een stelsel van sociale zekerheid of een private verzekering, noch op enige andere manier.

De financiële hulp waarborgt geen zins een volledige vergoeding van de schade.

De voorbereidende werkzaamheden van de wet van 1 augustus 1985 zijn op dit punt duidelijk: "Luidens het verklarend verslag van het Europees Verdrag inzake de Schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven is deze tegemoetkoming verantwoord "niet alleen voor het lenigen, voor zover mogelijk, van de schade van het slachtoffer, maar ook om het door het misdrijf veroorzaakte sociale conflict te verzachten" (...) Het gaat (...) om de toepassing van een principe van collectieve solidariteit tussen de leden van een zelfde natie." (Parl. St., Senaat 873 (1984-1985), N. 2/1, (5))

In zeer ernstige gevallen ligt het in artikel 33, § 2, van de wet van 1 augustus 1985 vastgestelde plafond voor financiële hulp evenwel ver onder het bedrag dat gewoonlijk door de hoven en rechtbanken wordt toegekend als schadevergoeding aan slachtoffers die zwaar invalide blijven als gevolg van verlamming of amputatie.

De indicatieve tabel 2016, die onder de auspiciën van het Koninklijk Verbond van Vrede- en Politie-rechters (K.V.V.P.) en de Nederlandstalige Vereniging van Magistraten (N.V.M.) gepubliceerd werd, voorziet voor een slachtoffer van 15 jaar of jonger, per "punt" en per type (persoonlijke, huishoudelijke en economische) van ongeschiktheid, in 1.220 euro. Het aantal punten komt overeen met het percentage dat door de deskundige voor ieder van deze ongeschiktheden weerhouden werd.

Rekening houdend met de indicatieve tabel, die een referentie-instrument is dat doorgaans door hoven en rechtbanken wordt gebruikt, zou een 15-jarig slachtoffer dat 100 % lichamelijk en economisch ongeschikt is voor deze twee soorten schade aanspraak kunnen maken op een schadevergoeding van 244.000 euro (zonder rekening te houden met andere schadeposten, die meestal minder belangrijk zijn), wat het door de wet van 1 augustus 1985 bepaalde plafond ruim te boven gaat. De waarde van het punt van ongeschiktheid is degressief volgens de leeftijd van het slachtoffer op het ogenblik van de consolidatie van het letsel. Op 56-jarige leeftijd is het vastgesteld op 600 euro. Een slachtoffer in dezelfde situatie als in het vorige voorbeeld zou aanspraak kunnen maken op een schadevergoeding van 120.000 euro, wat onder het in de wet van 1 augustus 1985 vastgestelde plafond ligt.

Le présent amendement a pour objet de doubler le plafond prévu à l'article 33, § 2, de la loi du 1er août 1985, modifié par la loi du 31 mai 2016, dans des cas très graves, c'est-à-dire lorsque la victime a retenu des suites de l'acte intentionnel de violence plus de 50 pour cent d'invalidité permanente.

Ceci devrait permettre l'octroi d'une aide financière plus proche des dédommagements prévus en droit commun, sans cependant basculer dans un système d'indemnisation qui serait contraire à la philosophie de la loi du 1er août 1985 et qui ne serait pas soutenable financièrement en raison des moyens limités du Fonds spécial d'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels créé par l'article 28 de ladite loi.

Khalil Aouasti (PS)
Florence Reuter (MR)
Olivier Vajda (Ecolo-Groen)
Leen Dierick (cd&v)
Kathleen Verhelst (Open Vld)
Melissa Depraetere (Vooruit)
Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen)

Dit amendement heeft als doel het plafond bepaald bij artikel 33, § 2, van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, te verdubbelen in zeer ernstige gevallen, namelijk wanneer het slachtoffer meer dan 50 procent blijvende invaliditeit overgehouden heeft aan de opzettelijke gewelddaad.

Dit zou de toekenning van een financiële hulp moeten mogelijk maken die dichter bij de in het gemeen recht bepaalde schadevergoeding ligt, zonder evenwel te vervallen in een schadevergoedingssysteem dat tegen de beginselen van de wet van 1 augustus 1985 zou indruisen en dat financieel niet houdbaar zou zijn wegens de beperkte middelen van het bij artikel 28 van de genoemde wet opgerichte bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.